

nbu-forfattere
Boks 261 Sentrum
0103 OSLO

Kultur- og kirkedepartementet
Pr e-post

Oslo, 31. august 2008

**Høringsuttalelse – Løken-utvalgets rapport: Forenklet, samordnet og uavhengig
- Om behov for endringer i tilskuddsforvaltningen for kunst- og kulturfeltet**

Vi viser til Løken-utvalgets rapport *Forenklet, samordnet og uavhengig*, datert 1. juni 2008, samt høringsbrev på departementets internettsider hvor høringsfristen er fastsatt til 1. september 2008.

Norske Barne- og Ungdomsbokforfattere (NBU) har følgende hovedinnvendinger mot utvalgets forslag:

1. Endring av stipendkomiteene

Det er foreslått å ”forenkle komitéstrukturen”, til fem storkomiteer, slik det opprinnelig ble foreslått i Stortingsmelding 48 (2002-03).

NBU mener det ikke er noen gevinst i å slå sammen stipendkomiteene. I likhet med mange andre kunstnerforbund har NBU sine egne stipendier og kommer uansett rasjonaliseringer i staten til å måtte opprettholde sin egen stipendkomité. Utvalget fastslår da også selv at utgiftsreduksjonen ikke nødvendigvis blir ”særlig stor” (s. 48).

NBU opplever dagens ordning som lite byråkratisk og ressurs sparende, i tillegg til å være enkel å forholde seg til for kunstnerne det gjelder. En fordel med dagens system er blant annet at de skjønlitterære organisasjonene koordinerer søknadene på en enkel måte så søkerne skal ha minst mulig arbeid med dette.

NBUs stipendkomité består av seks medlemmer. Det skal til enhver tid skal være jevn fordeling av menn og kvinner i komiteen, minimum to skal representere hhv. bokmål og nynorsk, og det skal etterstribes spredning i forhold til geografisk tilhørighet, alder

og sjangertilhørighet. Hvert medlem velges først for tre år, deretter for ett år av gangen inntil maksimalt seks år. Det er utskiftninger i stipendkomiteen hvert år. Stipendkomiteen opptrer uavhengig av NBUs styre og representerer som sådan ikke noe organisasjonssyn. Stipendkomiteens kunstsyn vil til enhver tid være bestemt av medlemmene i den.

Ved en sammenslåing og effektivisering av stipendkomiteene er vi engstelige for at det vil bli for mye arbeid på den enkelte, og lesingen uansett må deles. Da får man ikke en like bred diskusjon og en like kvalifisert stipendfordeling som i dagens situasjon. Det vil være færre kompetente personer som deltar i beslutningsprosessen, og tildelingene vil ikke lenger være på basis av kompetente diskusjoner og allsidig syn i stipendkomiteene.

Et annet poeng er at kunstnerorganisasjonenes arbeidsmåter er så forskjellige at dette vil være lite hensiktsmessig. Mens forfatternes stipendkomiteer i hovedsak må holde seg oppdatert på norske forfatterskap, må oversetterne følge med på hva som skjer i litteraturen utenfor Norge. En sammenslåing kan føre til en helt unødvendig strid organisasjonene imellom.

2. Utfasing av Garantiinntektene

Rapporten viser til en rekke svakheter ved dagens ordning med garantiinntekter (GI). Vi er glade for at Løken-utvalget påpeker svakheter med Garantiinntektsordningen, men mener at argumentene for nedleggelse er forhastede. I stedet for å konkludere med at ordningen bør nedlegges, bør det etter vårt syn jobbes med å bedre ordningen.

For en forfatter er GI er stabilt på en helt annen måte enn arbeidsstipend og andre stipend. Når man for eksempel er en forfatter som ikke selger mange bøker, er man avhengig av annen inntekt i tillegg til royalties. Ikke alle har anledning til å reise på forfatterturne for å tjene penger, ikke alle har noen å dele faste utgifter med, og arbeidsmarkedet er ikke alltid sånn at man kan hoppe inn og ut av en deltidsjobb etter hvilken inntekt en har på kunsten sin fra år til år. Dessuten vil det etter som man blir eldre være vanskelig både å få jobb og forfatterturné. Da er det fint å ha GI og kunne konsentrere kreftene sine på kunsten.

Løken-utvalget argumenterer med at GI er vanskelig å beregne og derfor en usikker inntekt. Vi er enige i at ordningen kan forenkles, men det er uansett en inntekt. En løsning på problemet vil for eksempel være å gjøre det mulig for dem som har GI å tjene mer enn 1 G (ca 65 000) før det går til avkortning.

Når det gjelder argumentet om at det er en ordning for de få, er det naturlig å nevne at en annen måte å løse det på, er å opprette flere. NBU har for eksempel 10 GI. Det sier seg selv at det er behov for langt flere. Den store fordelene med GI er at den er garantert.

Et siste poeng vi ønsker å peke på i forhold til GI, er at pengene som blir trukket fra kunstnerne som tjener "for mye", går tilbake til staten, og ikke inn i fondet. Vi mener det ville vært naturlig at disse pengene gikk tilbake til andre stipender.

Vi viser for øvrig til felles uttalelse fra skribentorganisasjonene i Rådhusgata, datert 12. mars i år.

Med vennlig hilsen
Norske Barne- og Ungdomsbokforfattere

Sverre Henmo
Formann